

ஆன்.:ப்ராங்கின் சித்திர புத்தகம்

டேவிட் ஏ ஆட்லர்
வரைபடங்கள் கரென் ரிட்ஸ்

ஆன்.ப்ராங்கின் சித்திர புத்தகம்
டேவிட் ஏ ஆட்லர்

வரைபடங்கள் கரேன் ரிட்ஸ்

ஹாலிடே ஹெஸ்ஸ்/நியூ யார்க்

ஜெர்மனிநாட்டில் ::ப்ராங்க்::புர்ட் நகரத்தில்
1929 ஜூன் 12-ம் தேதி அன்று அப்பா ஆட்டோ,
அம்மா எடித் ::ப்ராங்க்கிற்கு ஆன்
இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தாள்.
அவளுடைய மூத்த சகோதரியின் பெயர்
மார்க்ட்.

ஆனின் தந்தை ஒரு வணிகர்;
மற்றும் முதல் உலக
யுத்தத்தில் இராணுவ
அதிகாரியாகவும்
பணிபுரிந்தார். அவருடைய
குடும்பம் :ப்ராங்க்:புர்ட்டி ல்
நூற்றுக்கணக்கான
ஆண்டுகளாக வசித்து வந்தது.

ஆடோ :ப்ராங்க் 1916

குடும்ப புகைப்படம் 1900

Otto Frank, 1916

ஆன் பிறந்த சமயம் ஜெர்மனியின் நிலைமை கடினமாக இருந்தது. லட்சக்கணக்கான ஜெர்மானியர்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். மக்கள் மிகவும் குழப்பமடைந்து நாட்ஸி கட்சியின் தலைவரான அடோல்..ப் ஹிட்லரின் பகைமை தூண்டும் உரையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டார்கள். ஜெர்மனியின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு அவர் பல அப்பாவி மக்களை -- பெரும்பாலும் யுதர்களை -- குற்றம் சாட்டினார்.

ஆன் 3-வது வயதில்

Anne, age 3

ஒரு தேர்தலைத் தொடர்ந்து 1933ஜனவரியில் ஹிட்லர் ஜூர்மனியின் அதிபர் ஆனதும் பல யூதர்கள் வேலைஇழந்தார்கள்; அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் எறிக்கப்பட்டன.

அதனால், யூதர்களான ப்ராங்க் குடும்பம் தங்கள் வீட்டையும், நாட்டையும் விட்டு வெளியேறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தங்களைய பாதுகாப்பிற்காக ஹாலந்தில் உள்ள ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரை அடைந்தார்கள்.

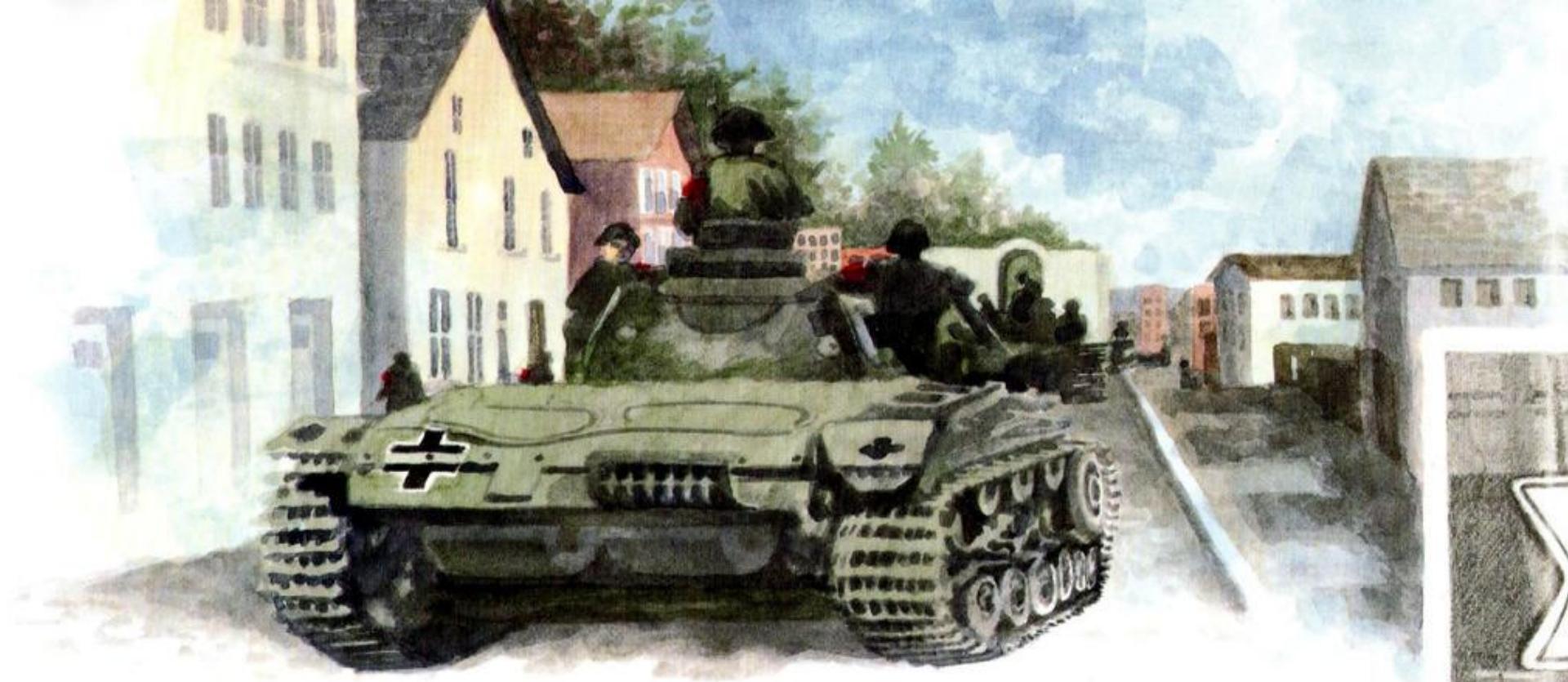
துவக்கத்தில் ஆனின் வாழ்க்கை அங்கு அமைதியாகவே இருந்தது. மாண்டிசோரி பள்ளியில் மாணவர்களை நாடகங்கள் எழுதச் சொன்ன போது ஆனுக்கு நிறைய கற்பனைகள் தோன்றின. நாடகங்களை அரங்கத்தில் ஏற்றிய போது அவள் தூடிப்புடன் கலகலப்பாக இருந்ததால் சிறந்த பாத்திரங்களில் நடிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. தான் எழுத்தாளராகவோ அல்லது திரைப்பட நடசத்திரமாகவோ ஆக ஆசைப்பட்டாள்.

Anne at Montessori school, 1942

ஆன் மாண்டிசோரி பள்ளியில் 1942

எந்த துவேச உணர்விலிருந்து தப்பிக்க ஜெர்மனியிலிருந்து வெளியேறினார்களோ அது அவர்களை அங்கேயும் தொடர்ந்து வந்தது. இரண்டாவது உலகப் போர் 1939-ல் ஆரம்பிக்க, ஜெர்மனியின் ராணுவம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல ஐரோபிய நாடுகளை வென்றது. 1940-ல் ஹாலந்தின் மேலும் படை எடுத்தது.

நாட்டிலி போர்வீரர்கள் ரெயில் நிலையங்கள், எல்லைப்புறங்கள் யாவற்றையும் பாதுகாத்து வந்தனர். எங்கிருந்தும் தப்பிச் செல்ல முடியாத நிலை. அப்படியாக ஒரு யூதர் தப்பி வெளியேறினாலும் வேறு எங்கும் போவதற்கு இடமும் இல்லை. ஒவ்வொரு நாடும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக யூத அகதிகளை தங்கள் நாட்டிற்குள் நுழைய அனுமதிக்கவில்லை.

ஆம்ஸ்டர்டாம் யூதர்கள் தங்கள் அடையாளமாக ஆடையில் மஞ்சள் நட்சத்திரம் அணியும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். திரையரங்குகள், பூங்காக்கள், நீச்சல்குளங்கள் இவற்றில் நூழைவதற்கு யூதர்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. ரயில் வண்டிகளில், கார்களில், ஏன் மிதிவண்டிகளில் கூட சவாரி செய்யும் உரிமை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. டச்சுப் பள்ளிக்கூடங்கள் அவர்களுக்கு மூடப்பட்டன. ஆகவே ஆன், மாண்டிசோரி பள்ளியிலிருந்து வெளியேறி யூதர்களின் இரண்டாம்நிலை பள்ளியில் சேர்ந்தாள்.

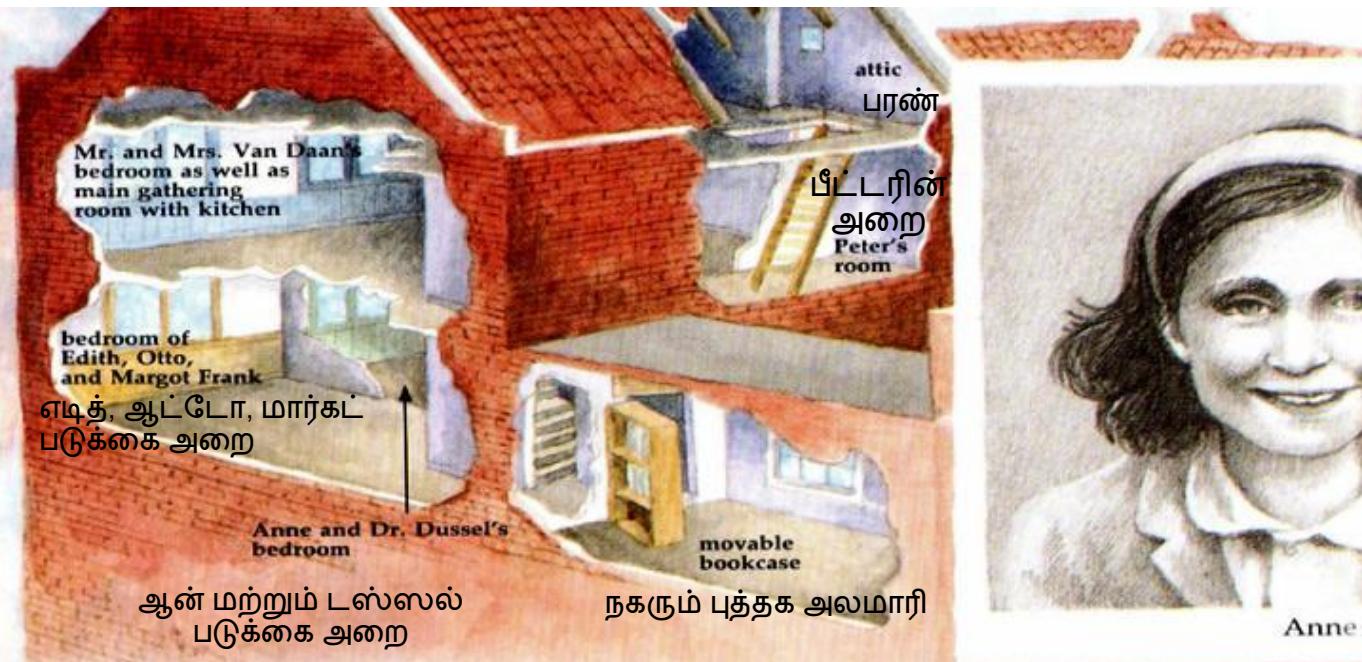

ஃபேன் டான் தம்பதிகளின் படுக்கை அறை மற்றும் சமையல் அறை-யாவரும் ஒன்றாகக் கூடும் இடம்.

Anne's thirteenth birthday

ஆனின் பதிமூன்றாவது பிறந்த நாள்

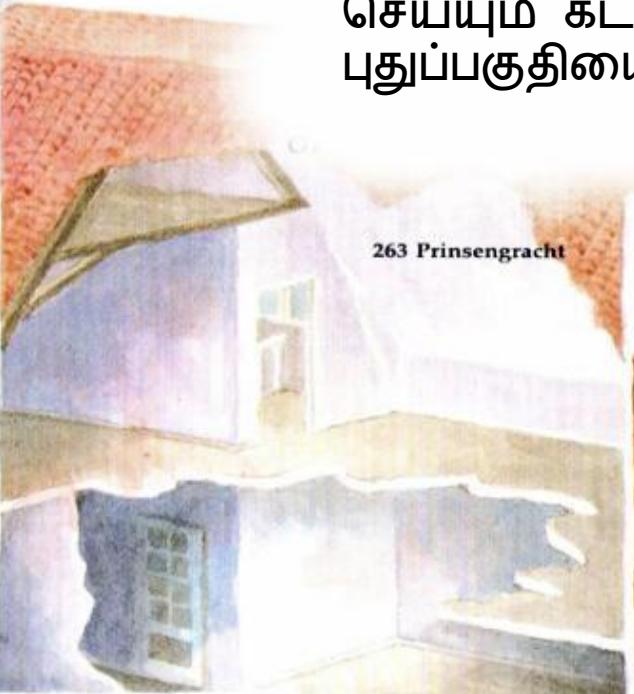
Anne

ஆனின் பதிமூன்றாவது பிறந்தநாளை 1942-ல் கொண்டாடினார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த பல பரிசுகளில் ஒன்று வெற்றுத்தாஞ்சன் ஒரு புத்தகம்; அதை தன்னுடைய அன்றாட நிகழ்ச்சி குறிப்பேடாக உபயோகித்து அதற்கு 'கிட்டி' என்று பெயரிட்டாள்.

1942 ஜூலை ஐந்தாம் தேதி, ஒரு ஞாயிறு அன்று ஆனின் மூத்த சகோதரி மார்க்ட்டுக்கு தொழிலாளர் முகாமிற்கு வந்து அங்கு ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற அறிக்கை வந்தது.

யூதர்கள் அனுப்பப்பட்ட முகாம்கள் பல இருந்தன; அங்கு அவர்கள் வதைக்கப்பட்டதுமல்லாமல் கொலை செய்யப்படுவதும் உண்டு. யூதர்கள் அடிக்கடி ஒரு முகாமில் இருந்து வேறு முகாமிற்கு மாற்றப்படுவார்கள். நாட்டில் கட்டளைக்கு மார்க்ட் அடிபணிந்தால் அவளை மீண்டும் தாங்கள் ஒருபோதும் பார்க்கமுடியாது என்று ஃப்ராங்க் குடும்பத்தினருக்குத் தெரியும்.

இதை தவிர்ப்பதற்காக அவர்கள் ஒளிந்து பதுங்கிக் கொண்டார்கள். இதற்காக ஆட்டோ :ப்ராங்க் அவரது பணி செய்யும் கட்டிடத்தின் மாடியில் ஒரு இரகசிய புதுப்பகுதியை தயார் செய்தார்.

ஆன்ன குடும்பத்தார்கள் தங்கள் ஆடைகளை மறைவிடத்திற்கு எடுத்துப் போக வேண்டும்; ஆனால் எவராவது பார்க்கும்படி பகிரங்கமாகக் கைப்பெட்டியில் எடுத்து சென்றால் அவர்கள் தப்பிக்க முயல்வதைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடும். ஆகவே, அதிகாலையில் திங்கள் அன்று ஆன் இரண்டு உள் ஆடை, மூன்று ஜோடி காற்சட்டை, புது ஆடை, அரைப்பாவாடை மற்றும் ஒரு ஜாக்கெட் அணிந்துக் கொண்டாள். ‘வடதுருவத்திற்கு போவது போல் நாங்கள் ஆடைகளை ஒன்று மேல் ஒன்றாக அணிந்துக் கொண்டோம்’ என்று தனது டயிரியில் எழுதியிருக்கிறாள்.

மார்க்ட், ஆன், எடித், ஆட்டோ : ப்ராங்க்

Margot, Anne, Edith, and Otto Frank

ஆன், தான் எடுத்துச்சென்ற பள்ளிக்கூடப் பையில் துணிகளை திணித்திருக்கலாம் தான். ஆனால் அப்படி செய்யாமல் அதில் புத்தகங்கள், பழைய கடிதங்கள், தன் அன்றாட குறிப்பேடு இவற்றை எல்லாம் மூட்டைகட்டினாள். “ஆடைகளைவிட எனக்கு நினைவுகள் இன்னும் முக்கியமானது” என்று பிறகு எழுதி இருந்தாள்.

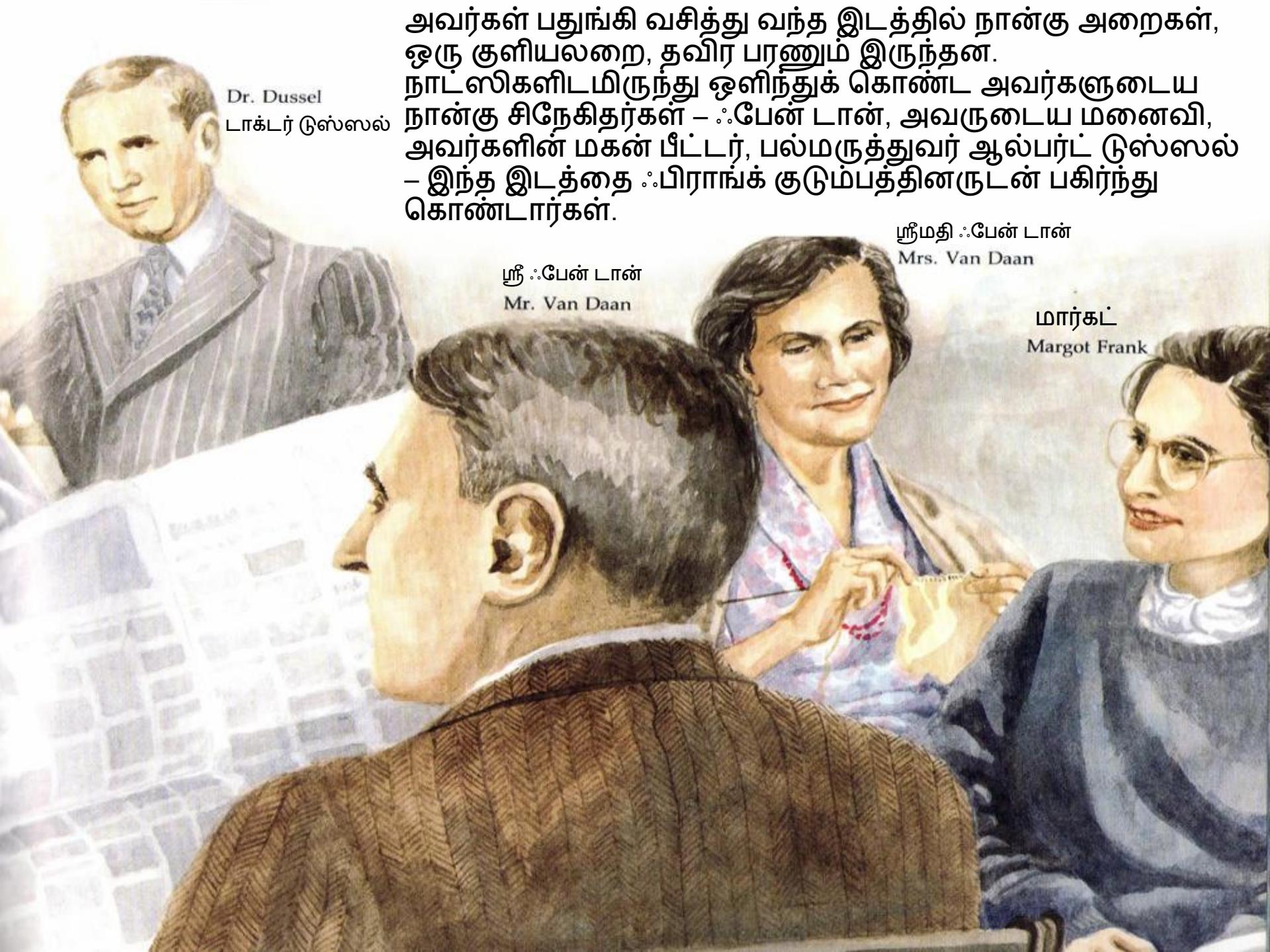

Edith Frank எடித் :பிராங்க்

Peter Van Daan பீட்டர் :பேன்டான்

Anne Frank
ஆன் :பிராங்க்

Otto Frank
ஆட்டோ :ப்ராங்க்

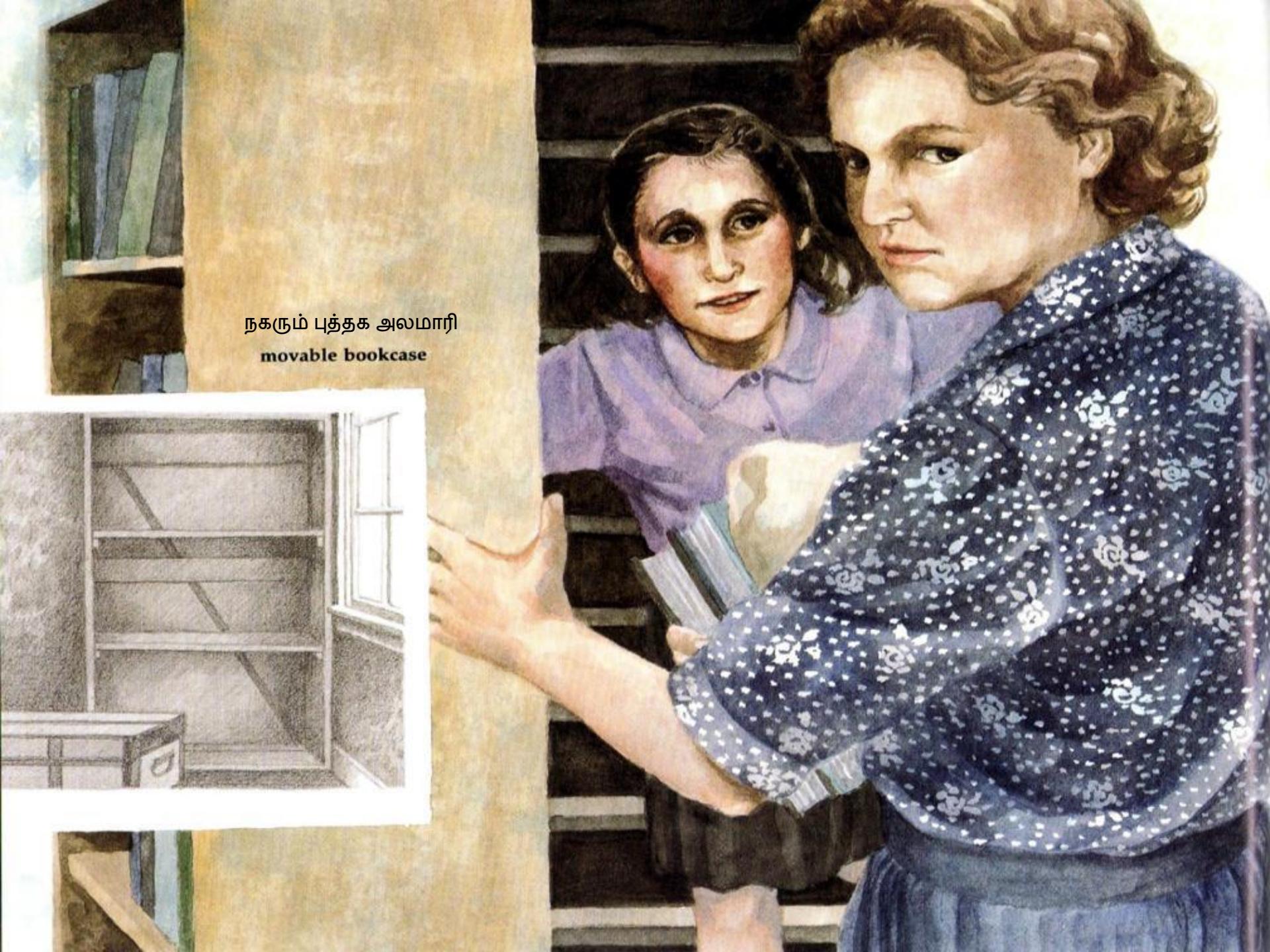
Dr. Dussel
டாக்டர் டுஸ்ஸல்

அவர்கள் பதுங்கி வசித்து வந்த இடத்தில் நான்கு அறைகள், ஒரு குளியலறை, தவிர பரணும் இருந்தன. நாட்ஸிகளிடமிருந்து ஒளிந்துக் கொண்ட அவர்களுடைய நான்கு சினேகிதர்கள் - ∴பேன் டான், அவருடைய மனைவி, அவர்களின் மகன் பீட்டர், பல்மருத்துவர் ஆல்பர்ட் டுஸ்ஸல் - இந்த இடத்தை ∴பிராங்க் குடும்பத்தினருடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

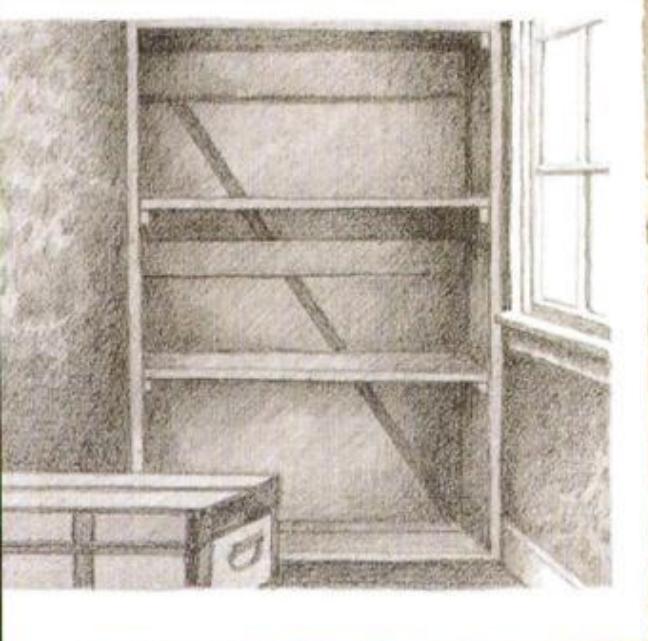
ஸ்ரீ ∴பேன் டான்
Mr. Van Daan

ஸ்ரீமதி ∴பேன் டான்
Mrs. Van Daan

மார்கட்
Margot Frank

நகரும் புத்தக அலமாரி
movable bookcase

இவர்கள் ஒளிந்திருந்த இடத்திற்கு போகும் படிகளை மறைக்க ஒரு நகரும் புத்தக அலமாரி செய்து கொண்டார்கள். தங்களை எவரும் கண்காணிக்கவில்லை என்பதை நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு, இவர்களுடைய சிநேகிதர்கள் உணவு, பத்திரிகை இதர பொருட்களை மறைத்துக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்த டச் மக்கள் தங்கள் உயிரை பயணம் வைத்துதான் உதவினர் என்று சொல்லவேண்டும். இவர்கள் செய்வது யூதர்களுக்குத் தெரியவந்திருந்தால் இவர்களையும் நாட்டிலி அதிகாரிகள் வெளியே விரட்டி இருப்பார்கள்.

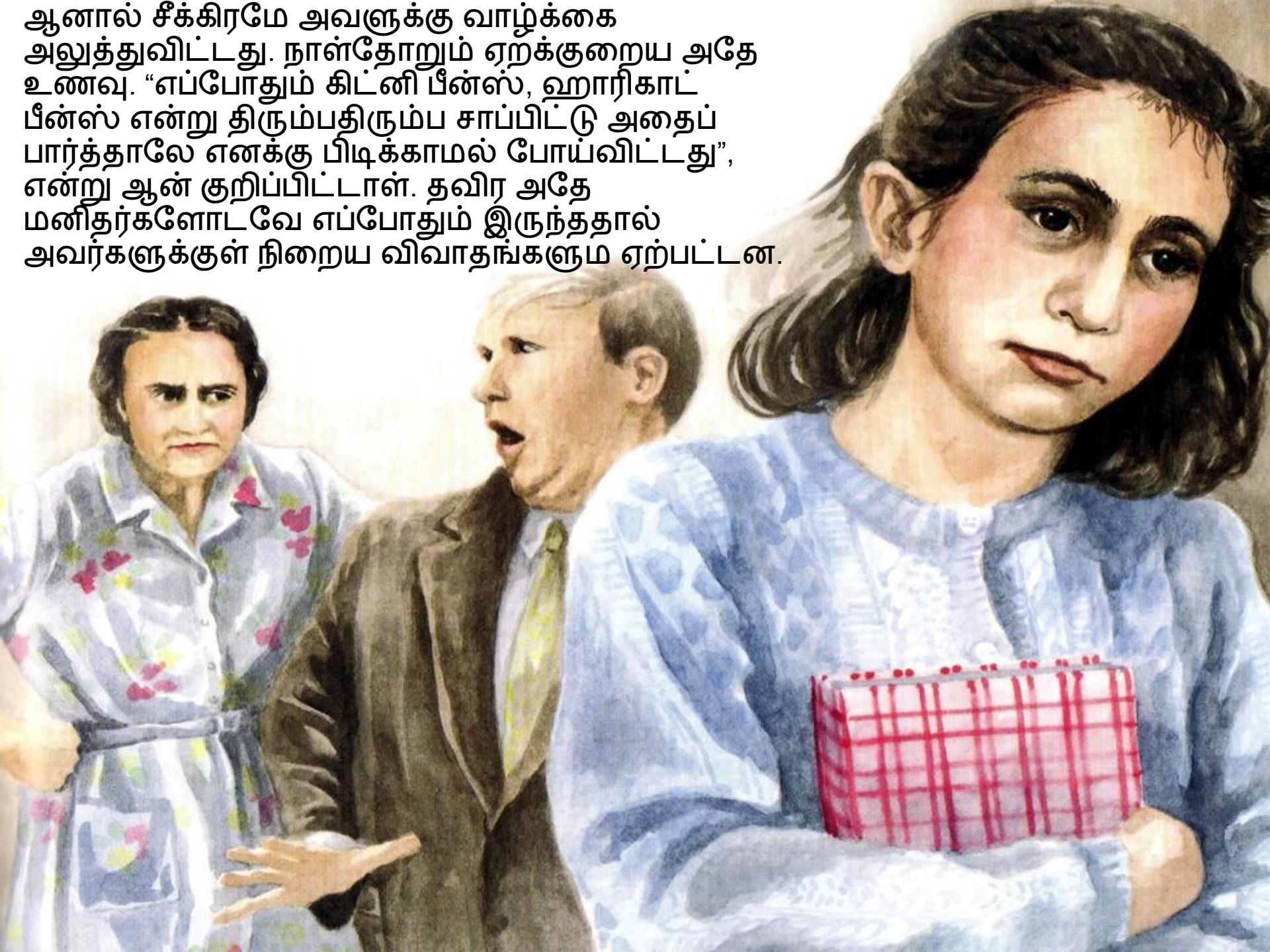
கீழே உள்ள அலுவலகத்திலோ மற்றும் கிடங்கிலோ மக்கள் வேலைசெய்யும் நேரத்தில், குறிப்பாக ஆனும் மற்றவர்களும் மௌனமாகவே இருக்க வேண்டி இருந்தது. அவர்கள் துளியும் சப்தம் போடாமல் கிச்கிசுத்துத்தான் பேச இயலும்.

தன்னுடைய சிறிய அறையின் சுவர்களில் திரைப்பட நட்சத்திரங்களின் படங்களை ஓட்டி வைத்தாள் ஆன். ஆரம்ப நாட்களில் அவள் மகிழ்ச்சியுடனே இருந்தாள். தன்னுடைய நாட்குறிப்பில் தங்களுடைய மறைவிடத்தில் காலம் கழித்தது 'இரு விசித்திரமான போர்டிங் விடுதியில் தங்கிய விடுமுறை நாட்கள் போல் இருந்தது' என்று எழுதினாள்.

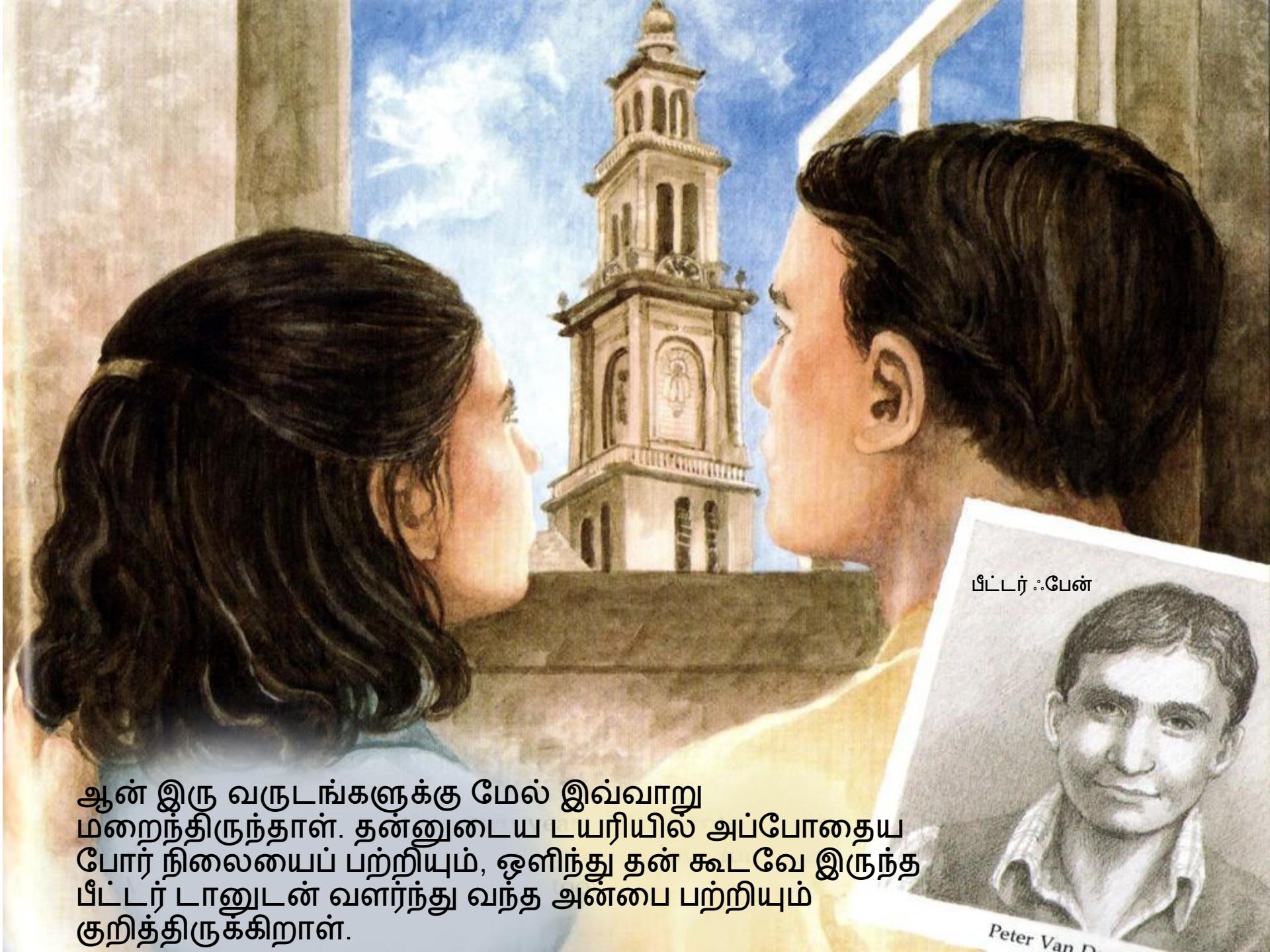
ஆனால் சீக்கிரமே அவளுக்கு வாழ்க்கை
அலுத்துவிட்டது. நாள்தோறும் ஏற்குறைய அதே
உணவு. “எப்போதும் கிட்னி பீன்ஸ், ஹாரிகாட்
பீன்ஸ் என்று திரும்பதிரும்ப சாப்பிட்டு அதைப்
பார்த்தாலே எனக்கு பிடிக்காமல் போய்விட்டது”,
என்று ஆன் குறிப்பிட்டாள். தவிர அதே
மனிதர்களோடுவே எப்போதும் இருந்ததால்
அவர்களுக்குள் நிறைய விவாதங்களும் ஏற்பட்டன.

இரவில் பெரிய பெருச்சாளிகள்
ஒடுவதும், கொள்ளெயர்கள் கிடங்கை
சூரையாடும் இரைச்சலும் கேட்டன. தவிர,
அடிக்கடி துப்பாக்கி சுடுதல், சைரன்களின் அலறல்,
குண்டுகள் விழுதல் போன்ற சப்தமும்
வந்துகொண்டிருந்தன. பதினெட்டு மாதங்கள்
தலை மறைவாக இருந்த பின் "நான்
எல்லாவற்றிற்கும் மிகவும்
ஏங்குகிறேன்.....பேசுவதற்கு, சுதந்திரத்திற்கு,
நண்பர்களுக்காக, தனிமைக்காக..... மற்றும்
அழுவதற்காகவும் கூட மிகவுமே ஏங்குகிறேன்",
என்று ஆன் எழுதினாள்.

இருந்தும், ஆன், தான் அதிர்ஷ்டசாலி என்றும்
புரிந்துக் கொண்டாள். அவள் மறைவாக இருந்த
சமயம் மற்ற யூதர்களை நாட்டிலி ஆட்சி பிடித்து
சிறையில் அடைத்துக்கொண்டு இருந்தது.

A painting showing a man and a woman from behind, looking towards a tall, ornate church tower with a spire against a blue sky with white clouds. The man has dark hair and is wearing a light-colored shirt. The woman has dark hair tied back and is wearing a light blue top.

பீட்டர் ::பேன்

ஆன் இரு வருடங்களுக்கு மேல் இவ்வாறு
மறைந்திருந்தாள். தன்னுடைய டயரியில் அப்போதைய
போர் நிலையைப் பற்றியும், ஒளிந்து தன் கூடவே இருந்த
பீட்டர் டானுடன் வளர்ந்து வந்த அன்பை பற்றியும்
குறித்திருக்கிறாள்.

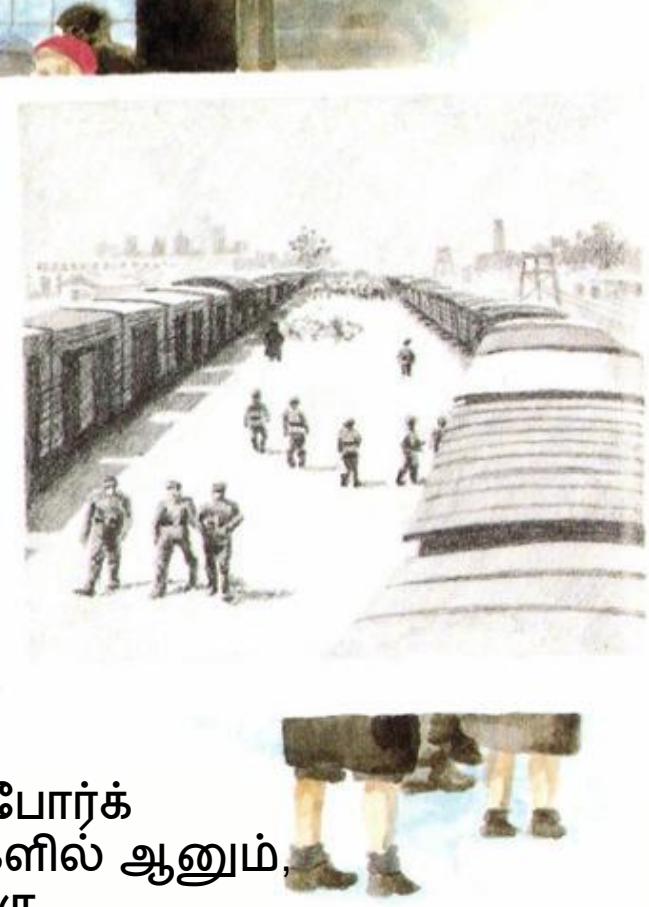
A black and white portrait of a young man with short, dark hair, smiling slightly. He is wearing a light-colored collared shirt.

Peter Van D

1944-ம் ஆண்டு நடவில், ஜெர்மனி போரில் தோற்கத் தொடங்கியது. ஆனால், கூட இருந்தவர்களுக்கும், இன்னும் சில நாட்கள் இப்படியே மறைவாக இருந்தால் தாங்கள் தப்பித்துவிடலாம் என்று உணர்ந்தார்கள். ஆனால் ஆகஸ்ட் 4, 1944-ல் அதிர்ஷ்டம் அவர்களை கைவிட்டுவிட்டது. அவர்களின் மறைவிடத்தைக் அறிந்து கொண்ட நாட்ஸி அங்கு புகுந்துவிட்டது.

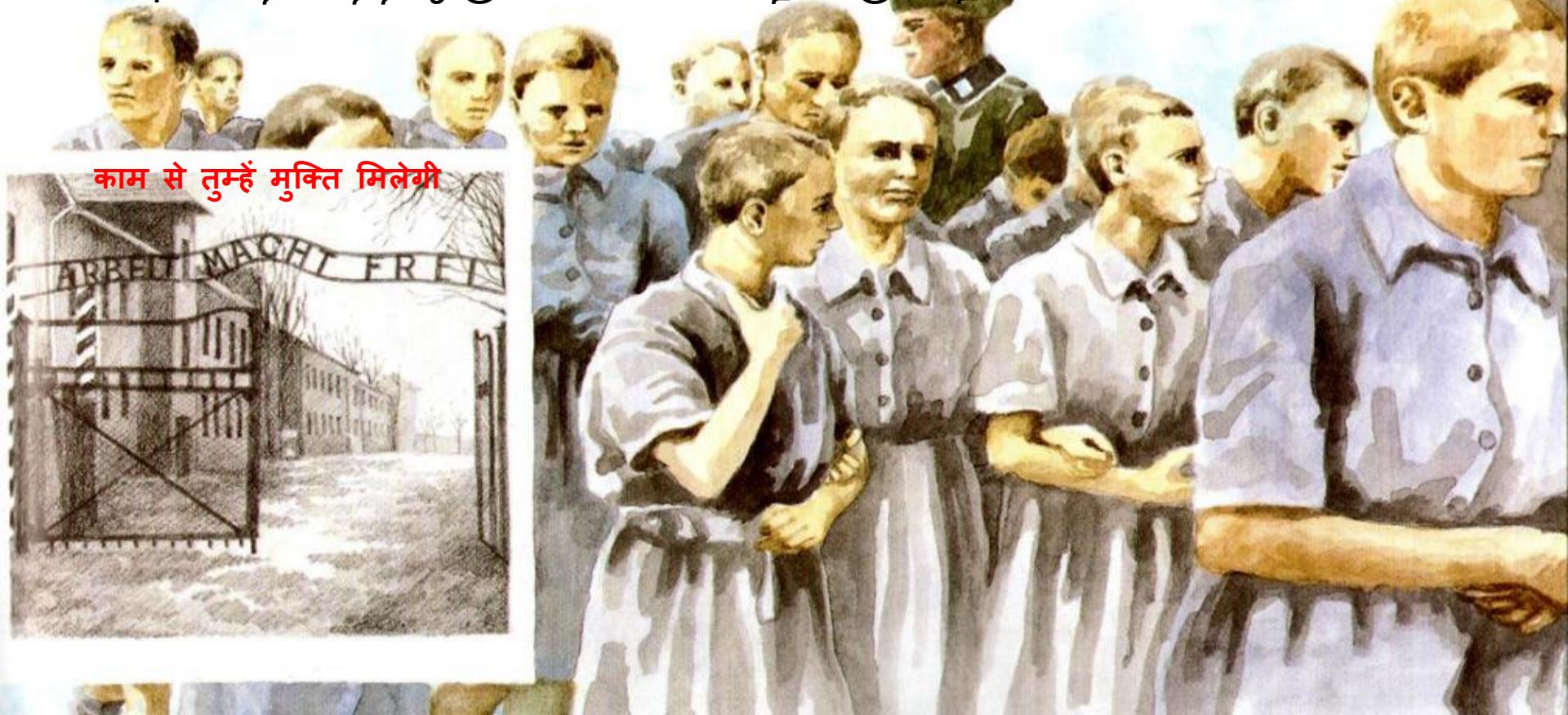

கிழக்கு ஹாலந்தில் இருந்த வெஸ்டர்போர்க் முகாமிற்கு பூட்டப்பட்ட ரயில் வண்டிகளில் ஆனும், மற்றவர்களும் அனுப்பப்பட்டார்கள். ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு அவர்களை வேறு வண்டிக்கு மாற்றினார்கள். ஆட்டோ :ப்ரான்ங்க தன் குடும்பம் பிரிந்துபோய் விடலாம் என்று உணர்ந்து, உலகப் போர் முடிந்த பிறகு மறுபடியும் சந்திக்கலாம் என்று ஸ்விட் சர்லாந்து முகவரி ஒன்றைக் கொடுத்தார்.

இரு நாட்கள், பகலும்-இரவுமாக பயணம் செய்த பிறகு, ரயில் வண்டி கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. அவர்கள் போலந்து நாட்டின் ஒளாஷ்விட்ஸ் எனப்பட்ட நாட்ஸியின் கொலை முகாமிற்கு எடுத்து செல்லப்பட்டார்கள். முகாமின் நுழை வாயிலின் மேல் “வேலை உங்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கும்” என்று காணப்பட்ட விளம்பர பலகையை ஆன் கவனித்தாள். ஆனால் அது வேறும் பொய்.

ஒள்ளவிட்டை அடைந்த கைதிகளில் சிலரை உடனே தீர்த்துக்கட்டுவதற்காக 'பொறுக்கினார்கள்'. ஆன் போன்ற மற்றவர்களை வேலை வாங்க விட்டு வைத்தார்கள். அந்த குளிரில், உணவு, ஆடைகளின் பற்றாக்குறையுடன் அடிகளையும் தாங்க முடியாமல் சிலர் இறந்தும் போனார்கள்.

ஆனின் முடி வெட்டப்பட்டது. அவள் எடையும்குறைந்து போயிற்று. ஆனால் அங்கேயும் ஆன் "கலகலப்பாகவும், அன்புடனும் தான் இருந்தாள்" என்று ஒள்ளவிட்டில் இருந்து எப்படியோ தப்பித்த ஒரு பெண்மணி கூறியிருக்கிறாள்.

அக்டோபர் மாதம், ஆனும், மார்கடும் ஜெர்மனியில் இருந்த பெர்கன் பெல்சென் என்ற முகாமிற்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டார்கள். உணவு, தண்ணீர் எதுவுமே இல்லாமல், வியாதிகள் நிறைந்த முகாம் அது. ஆனும், மார்கடும் 'டைஃபஸ்' என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்டார்கள். 1945 ::பிப்ரவரி-மார்ச் மாதத்தில் பசியாலும், நோயாலும் முதலில் மார்கடும் பிறகு பதினெந்தே வயதான ஆனும் இறந்து போனார்கள்.

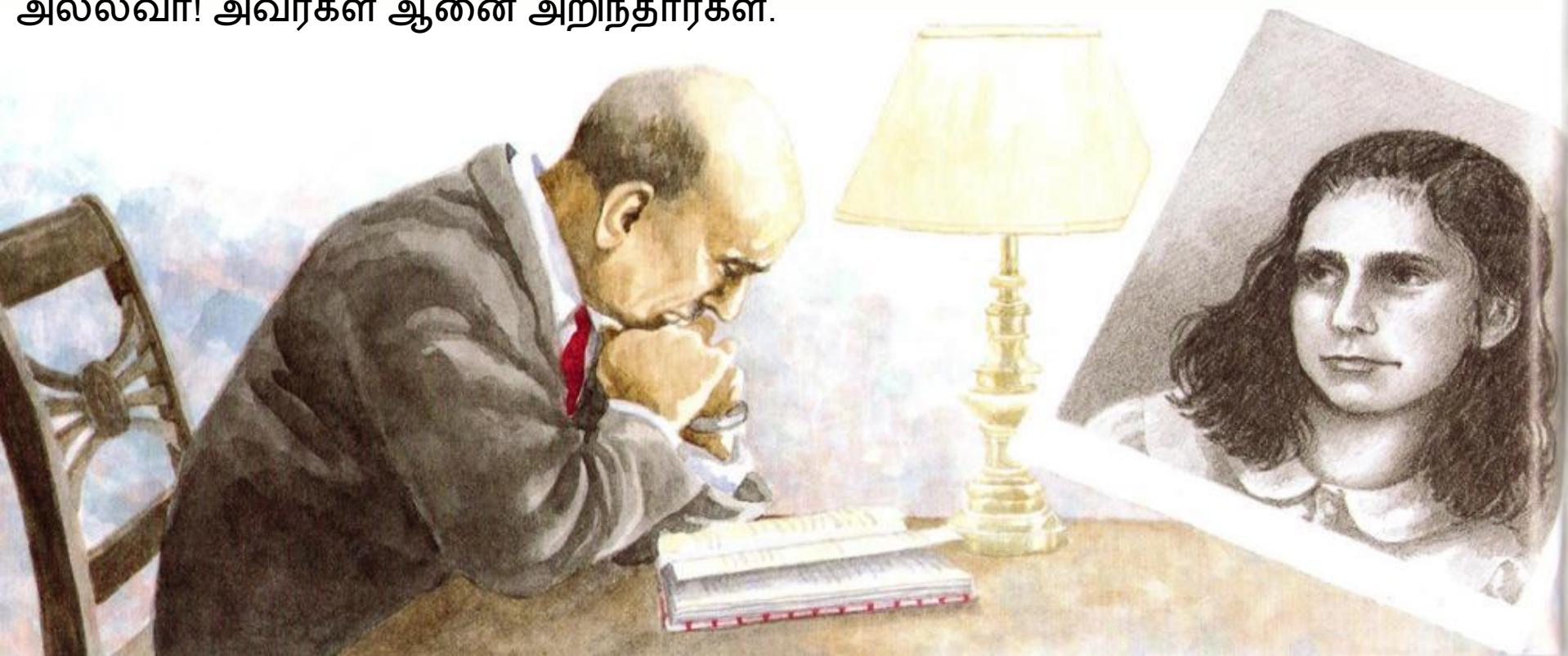

1945, மே மாதம் எட்டாம் தேதி போர் முடிவடைந்தது. யுத்தத்தில் நாட்ஸி மக்களால் அறுபது லட்சம் யூதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். பலியானவர்களில் பத்து, பதினெண்ண்து லட்சம் குழந்தைகள்! ஹாலந்தில் 1940-ல் வாழ்ந்த ஒருலட்சத்து இருபதாயிரம் யூதர்களில் பதினாலாயிரம் பேர் மட்டுமே தப்பிப்பிழைத்தார்கள். ஆம்ஸ்டர்டம்-ல் தலைமறைவாக ஓளிந்துக் கொண்டிருந்த எட்டு பேர்களில், ஆட்டோ மட்டுமே உயிர் பிழைத்தார். ஊனமுற்றவர்கள், மனக் கோளாறுடையவர்கள், பிச்சைக்காரர்கள், போரின் ரண்ய கைதிகள், ரோமானியர்கள், ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள் மற்றும் கம்யூனிஸ்டுகள் என இன்னும் பல லட்சக்கணக்கான மனிதர்களை நாட்ஸி அதிகாரிகள் கொன்று குவித்து விட்டனர்.

ஆட்டோ : ப்ராங்க் ஆம்ஸ்டர்டம் திரும்பியதும், யாரோ அவரிடம் ஆன் எழுதியிருந்த குறிப்பேடைக் கொடுத்தார்கள். இந்த குறிப்பேடு முதலமுதலில் 1945-ல் வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு பிறகு ஐம்பது மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதைப் படித்தார்கள். அவர்கள் இதிலிருந்து யுத்தத்தின் கொடுரங்களை அறிந்து கொள்ளமுடிந்தது. பாரபட்சங்களையும், வெறுப்பையும் முன்னிட்டு மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களையும், கணக்கில்லாதவர்களின் உயிர் பலியானதையும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

இந்த 'ஹோலோகாஸ்ட்' கொடுரத்தின் பேரழிவை, லட்சக்கணக்கான மனிதர்களை திட்டமிட்டு கொன்றழித்ததை, பல மக்களால் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் ஆன் எழுதிய குறிப்பேட்டை வாசித்தவுடன் அதன் தாக்கம் முழுமையாக புலனாயிற்று. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவரை ஒருவரையாவது அறிவார்கள் அல்லவா! அவர்கள் ஆனை அறிந்தார்கள்.

ஆசிரியரின் குறிப்புகள்.

ஆம்ஸ்டர்டாமில் உள்ள இரகசிய பதுங்கிடம் இப்போது ஒரு அரூம் பொருட்காட்சியாக பொது மக்களுக்கு திறக்கப்பட்டு, ஆன் :பவண்டேஷன் மூலம் இயக்கப்படுகிறது.

ஆன் :ப்ராங்க், 1942லிருந்து 1945 வரை தனது டயரியில் எழுதி கொண்டிருந்தாள். பின்னால் கிடைத்த இரண்டாவது, மூன்றாவது பகுதிகளுடன் சில உதிரி தாள்களில் இருந்த குறிப்புகள் யாவற்றையும் சேர்த்து தான் பிரபல்யமான ‘ஆனின் டயரி’ பிரசரிக்கப்பட்டது. இது முதன்முதலில் டச்சு மொழியில் இரகசிய பின்னினை (Het Achterhuis – the Annex) என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது..

:ப்ராங்க் குடும்பத்தையும், மற்றவர்களையும் நாட்ஸி அதிகாரிகள் கைது செய்து கொண்டு போன பிறகு அந்த மறைவிடத்திலிருந்து சில உதிரிதாள்களைக் கண்டெடுத்தார்கள். தன்குறிப்பேடு வெளியிடப்பட்டால், சில பெயர்களை மாற்ற வேண்டும் என்று ஆன் எண்ணியிருந்தவர்களின் பட்டியல் அதில் இருந்தது. :பேண்டான் என்ற பெயரை :பேண் என்று மாற்ற விரும்பினாள்; ஆல்பெர்ட் பி.:பெர் என்பதற்கு பதிலாக ஆல்பெர்ட் டுஸ்ஸல் என்ற பெயரை எழுத நினைத்திருந்தாள்.

முக்கியமாக இந்த டயரி என் கசப்பான, துன்ப நினைவுகளை தூண்டும் ஒன்று. ஆன் போல், என் அம்மாவும் ஜெர்மனியில் :ப்ரான்க்:புர்ட் ஆம் மெயின் நகரில் பிறந்தார். :ப்ராங்க் குடும்பத்தார் வாழ்ந்துவந்தது போல் அவர் குடும்பமும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் அங்கு வாழ்ந்தது. என் அம்மாவும், அவரது பெற்றோர்கள், சகோதரி மற்றும் சகோதரர் உடன் நாட்ஸி அட்டுழியங்களிலிருந்து தபபிக்க ஹாலந்தில் ஆம்ஸ்டர்டம் சென்றார். அதிர்ஷடவசமாக, 1939-ல் ஜெர்மனி படையெடுப்பிற்கு முன்பே அவர்கள் ஹாலந்தை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள்.

பலரும் தரக்குறைவாக எண்ணும், இந்த புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, ரோமானியர்கள் பொதுவாக ஜிப்சீஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

நினைவுக்குரிய தேதிகள்.

- 1929 ஜூன் 12-ம் தேதி அன்று ::ப்ரான்க்:புர்ட் ஆம் மெயின் நகரத்தில் பிறந்தாள்.
- 1933 குடும்பத்தாருடன் ஹாலந் நாட்டில் ஆம்ஸ்டர்டம் என்ற ஊருக்கு சென்றாள்.
- 1939 இரண்டாம் உலக போர் ஆரம்பித்தது.
- 1940 மே மாதம் 10-ம் தேதி ஜெர்மன் ராணுவம் ஹாலந்தை படையெடுத்தது.
- 1942 ஜூன் மாதம் 12-ம் தேதி அன்று அவளுடைய பிறந்த நாள் பரிசாக வெற்று தாஞ்சன் ஒரு புத்தகம் கிடைத்தது. அதை அவள் தன்னுடைய டயரியாக பயன்படுத்தினாள்.
- 1942 ஜூலை 6-ம் தேதி ::ப்ராங்க் குடும்பம் மறைவிடத்திற்குச் சென்றது..
- 1944 ஆகஸ்ட் 4-ம் தேதி ::ப்ராங்க் குடும்பமும், அவர்களுடன் ஓளிந்திருந்தவர்களும் கைதி செய்யப்பட்டார்கள்.
- 1944 செப்டம்பர் 3-ம் தேதி ஆன் கூட இருந்தவர்கள் யாவரும் ஓளஞ்சிட்ஸ்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.
- 1944 அக்டோபர் மாதம், ஆன், அவளுடைய சகோதரி மார்கட் இருவரும் பேர்கள் பெல்சன் முகாமிற்கு எடுத்து செல்லப்பட்டார்கள்.
- 1945 ::பிப்ரவரி கடைசி அல்லது மார்ச் தொடக்கத்தில் பெர்கன் பெல்சென்-ல் ஆன் இறந்துவிட்டாள்.
- 1947 ஆன் எழுதிய டயரி வெளியிடப்பட்டதது.

• டேவிட் ஏ அட்லரின் மற்ற சித்திர புத்தக வாழ்கை வரலாறுகள்.

ஜார்ஜ் வாழிங்டன்
ஆப்ரஹாம் லிங்கன்
மார்டின் லுதார் கிங், ஜனியர்
தாமஸ் ஜீஃபர்சன்
பெஞ்ஜமின் ::ப்ராங்க்லின்
ஹெலன் கெலர்
எலனார் ரூஸவெல்ட்
கிரிஸ்டஃபர் கொலம்பஸ்
ஜான் எஃப் கென்னடி
சய்மோன் பொலிவார்
ஹேரியட் டப்மன்
::ப்ளாரென்ஸ் நெட்டிங்கேல்
ஜெஸ்ஸீ ஒன்ஸ்
ஆன் ::ப்ராங்க்
::ப்ரெட்ரிக் டக்லஸ்
ஸிட்டிங் புல்

ரோஸா பார்க்ஸ்
ராபர்ட் இ லி
ஸௌஜார்னர் ட்ரூத்
ஜேக்கி ராபின்ஸன்
பால் ரிவியர்
பேட்ரிக் ஹென்றி
டேவி க்ரோகெட்
தாமஸ் ஆல்வா எடிஸன்
லூயிஸ் ப்ரேய்லி
துர்குட் மார்ஷல்
அமேலியா இயர்ஹார்ட்
ஜார்ஜ் வாழிங்டன் கார்வெர்
சகாகாவா
ட்வெட் டேவிட் ஜஸன்ஹோவர்
ஹேரியட் பீச்சர் ஸ்டோவ்